

Élia — Nomer Sabelas

Kasalahan Kahiji

Jeff Pippenger

2023-10-15

Pemberontakan anak sapi emas Harun dina awal Israil baheula, sacara profétis saluyu jeung pemberontakan Yerobeam dina awal sapuluh kaom karajaan kalér Éfraim. Sajarah-sajarah suci ieu ngalambangkeun pemberontakan Adventisme dina taun 1863.

Tangtu aya saksi-saksi séjén ngeunaan taun 1863, tapi Harun jeung raja Yerobeam nyadiakeun saksi-saksi anu ngahalangan sajarah 1863, sarta sakabéh sajarah éta ngagambarkeun gerakan saratus opat puluh opat rébu, nyaéta tanduk Protestan, lain ngan dina mangsa poé-poé panungtungan karajaan kagenep tina nubuat Alkitab, tapi nepi ka panutupan mangsa kasempetan rahmat. Sajarah-sajarah éta ogé nyangkem sajarah sajarah tina tanduk Républikan dina karajaan kagenep.

Umumna mangrupa hiji bebeneran anu kacida héséna pikeun jalma-jalma anu percaya, yén garéja Advent Poé Katujuh téh umat sésa Allah dina ahir dunya. Kapercayaan éta téh kasalahan urang anu pangheulana. Teu aya bukti biblikal yén garéja Laodikea ngalambangkeun umat anu diangkat jadi panji dina mangsa krisis hukum Minggu. Kasalahan urang anu pangheulana nyaéta narima premis palsu yén hal éta memang kitu. Panji dina ahir dunya téh diwangun ku jalma-jalma anu geus dipiceun ku anggota-anggota sinagoga Iblis.

Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma buangan Israil, jeung ngahijikeun deui jalma-jalma Yuda anu kasebar ti opat juru bumi. Yesaya 11:12.

Nya éta umat Advent Laodikea anu miceun jalma-jalma anu kudu jadi panji.

Dangukeun firman PANGERAN, eh maraneh anu ngageter ku sabab firman-Na; dulur-dulur maraneh anu ngabenci ka maraneh, anu ngusir maraneh ku lantaran ngaran Kami, ngomong kieu, “Mugia PANGERAN dimulyakeun”; tapi Anjeunna bakal nembongan pikeun kabagjaan maraneh, sarta maranehna bakal era. Yesaya 66:5.

Jalma-jalma anu jadi panji téh bakal dipiceun ku sabab “ngaran” Kristus. Ngaran anu ngahasilkeun kabencian téh nyaéta Alfa jeung Omega, sabab prinsip Alfa jeung Omega téh anu sacara écés ngidentipikasi saha anu diwakilan ku gereja Advent Poé Katujuh dina nubuat Alkitab. Pasemon sapuluh parawan ngawakilan Adventisme.

“Ibarat sapuluh parawan dina Mateus 25 ogé ngagambarkeun pangalaman umat Advent.” The Great Controversy, 393.

Pasemon éta kahontal dina awal Adventisme, sarta bakal kahontal deui nepi ka saluyu pisan jeung unggal kecapna dina ahirna.

“Kaula sok dirujuk kana misil ngeunaan sapuluh parawan, lima di antarana wijaksana, jeung lima deui bodo. Misil ieu geus kacumponan sarta bakal kacumponan nepi ka unggal jéntréna, sabab éta miboga panerapan husus pikeun mangsa ieu, sarta, saperti amanat malaikat katilu, geus kacumponan jeung bakal terus jadi bebeneran kiwari nepi ka panutupan jaman.” Review and Herald, August 19, 1890.

Parawan-parawan bodo anu hudang tuluy nyadar yén maranéhna teu boga minyak téh nyaéta urang Laodikia.

“Kaayaan Garéja anu digambarkeun ku para parawan bodo, ogé disebut minangka kaayaan Laodikea.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Perjuangan para parawan nu wijaksana, anu ogé digambarkeun minangka jamaah Philadelpia, téh ngalawan hiji jamaah anu ngaku dirina urang Yahudi, padahal lain.

Tenjo, Kami rek ngadamel maranéhna anu kaasup kana sinagoga Iblis, anu nyebut dirina urang Yahudi, padahal lain, tapi ngabohong; tenjo, Kami rek ngadamel maranéhna datang tuluy sujud di hareupeun suku maneh, sarta nganyahokeun yén Kami geus mikanyaah ka maneh. Wahyu 3:9.

Ibu White nyanghareupan ieu ayat dina terbitan kahiji pisan sanggeus kuciwa anu ageng.

“Aranjeun nyangka, yén jalma-jalma anu nyembah di hareupeun suku para wali, (Wahyu 3:9), tungtungna bakal disalametkeun. Di dieu sim kuring kedah béda pamadegan sareng aranjeun; sabab Allah nembongkeun ka sim kuring yén golongan ieu téh Adventis anu ngaku iman, anu geus murtad, sarta ‘nyalibkeun deui pikeun dirina sorangan Putra Allah, sareng ngahinakeun Mantenna sacara terang-terangan.’ Jeung dina ‘jam panggodaan,’ anu can kénéh bakal datang, pikeun nembongkeun karakter sajati unggal jalma, maranéhna bakal terang yén maranéhna leungit salalanggengna; sarta katutupan ku kasangsaraan batin, maranéhna bakal sujud di hareupeun suku para wali.” Word to the Little Flock, 12.

Dina pasal lima kitab Yesaya, lagu ngeunaan kebon anggur, anu engké dipaké ku Kristus, disebutkeun pikeun kahiji kalina.

Ayeuna ku Kami rek ngahalek ka nu dipikaasih ku Kami hiji pupujian ngeunaan nu dipikaasih ku Kami, perkara kebonna anggur. Nu dipikaasih ku Kami ngabogaan kebon anggur dina hiji pasir anu kacida suburna; sarta anjeunna ngurilingan eta ku pager, jeung miceun batu-batuna, tuluy melak eta ku tangkal anggur pilihan, sarta ngadegkeun munara di tengah-tengahna, jeung deuih nyieun panggilingan anggur di jerona; sarta anjeunna ngarepkeun supaya eta ngahasilkeun buah anggur, tapi nu dihasilkeun teh buah anggur liar. Jeung ayeuna, he pangeusi Yerusalem, jeung maraneh urang Yuda, mangga hakimanan, sim kuring nyuhunkeun ka maraneh, antara Kami jeung kebon anggur Kami. Naon deui anu sabenerna masih keneh bisa dipigawe pikeun kebon anggur Kami, anu can dipigawe ku Kami ka dinya? Ku naon, nalika Kami ngarepkeun supaya eta ngahasilkeun buah anggur, malah ngahasilkeun buah anggur liar? Yesaya 5:1–4.

Pasemon éta, boh dina Perjangjian Heubeul boh dina Perjangjian Anyar, nuduhkeun yén gareja Allah ditampik ku Allah lantaran nampik ngahasilkeun buah-buah anu ku éta maranéhna dihudangkeun pikeun ngahasilkeunana. Dina Yesaya lima, dina kacindekan pasemon éta, hukuman pikeun kebon anggur éta dijentrekeun, bari sakaligus ngajangjikeun bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa. Jelas yén kebon anggur téh lain panji éta.

Ku sabab eta amarah PANGERAN hurung ka umat-Na, sarta Mantenna ngulurkeun panangan-Na ngalawan maranéhna, tuluy neunggeul maranéhna; jeung pasir-pasir ngageter, sarta bangke-bangke maranéhna cabak di tengah jalan-jalan. Sanajan kitu sakabéh ieu, amarah-Na henteu mulang, tapi panangan-Na masih kénéh ngulur. Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji ka bangsa-bangsa ti kajauhan, sarta bakal nyada ka maranéhna ti tungtung bumi; sarta, tingali, maranéhna bakal datang kalawan gancang pisan. Yesaya 5:25, 26.

Nalika Yesus engké ngalagukeun éta lagu minangka hiji misil, kacindekan-Na sarua tégasna.

Dangukeun misil anu séjén: Aya hiji nu boga imah, anu melak kebon anggur, tuluy dipageran sakurilingna, dijieun tempat meres anggur di jerona, sarta ngadegkeun munara; tuluy diséwakeun ka para patani, sarta anjeunna indit ka nagri anu jauh. Ari waktu buahna geus deukeut, anjeunna ngutus hamba-hambana ka para patani, supaya maranéhna narima hasilna. Tapi para patani éta nyekel hamba-hambana, nu saurang dipaéhan, nu saurang deui dipaéhan, sarta nu saurang deui dibaledog ku batu. Deui anjeunna ngutus hamba-hamba séjén, leuwih loba ti anu kahiji; sarta ku maranéhna diperlakukeun kitu kénéh. Tapi ahirna anjeunna ngutus putrana ka maranéhna, saurna, Maranéhna tangtu bakal ngahormat ka putra abdi. Tapi waktu para patani ningali putra éta, maranéhna silih béjaan, Ieu ahli warisna; hayu urang maéhan anjeunna, supaya warisana jadi kagungan urang. Tuluy anjeunna dicekel, dialungkeun ka luar kebon anggur, sarta dipaéhan. Ku sabab kitu, lamun dunungan kebon anggur éta datang, naon anu bakal dipigawé ku anjeunna ka para patani éta? Maranéhna ngawaler ka anjeunna, Jalma-jalma jahat éta tangtu bakal dibinasakeunana kalayan pikasieuneun, sarta kebon anggurna bakal diséwakeun ka patani-patani séjén anu bakal mikeun hasilna ka anjeunna dina usumna. Saur Yesus ka maranéhna, Naha maranéh can kungsi maca dina Kitab Suci, Batu anu dipiceun ku tukang-tukang ngawangun, éta pisan anu jadi batu poko juru: ieu téh padamelan Gusti, sarta matak héran dina panon urang? Ku sabab eta Kami nyebut ka maranéh, Karajaan Allah bakal dicabut ti maranéh, sarta dibikeun ka hiji bangsa anu ngahasilkeun buahna. Jeung saha waé anu ragrag kana batu ieu bakal remuk; tapi ka saha waé batu ieu nimpah, éta bakal ngagebruskeun anjeunna nepi ka jadi bubuk. Jeung nalika imam-imam kapala jeung urang Parisi ngadangu misil-misil-Na, maranéhna ngarti yén Anjeunna nyarioskeun maranéhna. Mateus 21:33–45.

Gareja Advent Poé Katujuh Laodikia lain panji anu diangkat. Kabon anggur dina poé-poé panungtungan anu geus dilambangkeun ku Isra'il baheula téh nyaéta gareja Advent Poé Katujuh Laodikia, nanging bakal aya hiji bangsa anu ngahasilkeun buah anu nyumponan sarat minangka buah sulung, nyaéta naon anu dimaksud ku saratus opat puluh opat rébu.

Ieu teh jalma-jalma anu henteu kahina ku awewe; sabab maranéhna parawan. Ieu teh jalma-jalma anu nuturkeun Anak Domba ka mana bae Anjeunna angkat. Maranéhna geus ditebus ti antara manusa, jadi buah sulung pikeun Allah jeung pikeun Anak Domba. Wahyu 14:4.

Maranehna bakal dipaké jadi panji ku Nu Boga Imah pikeun ngumpulkeun panén panungtungan. Garéja Laodikea Advent Hari Katujuh téh nyaéta kebon anggur anu nampik batu pondasi tina tujuh kali Musa. Ti dinya terus lumangsung turun-laun anu beuki jero kana poék anu beuki poék. Panji éta bakal jadi “akar Isai.” Akar Isai, atawa Daud, ngalambangkeun bebeneran anu pangpamungkas pisan anu dipidangkeun ku Yesus ka urang Yahudi nu sok ngabantah dina sajarah-Na. Ieu téh lambang tina prinsip Alfa jeung Omega, anu ku tukang-tukang kebon anu teu satia, boh Israil baheula boh Israil modéren, ditampik pikeun kahartos.

Jeung dina poé éta bakal aya hiji akar Isai, anu bakal nangtung jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka anjeunna bangsa-bangsa kapir bakal daratang: jeung tempat pangreureuhna bakal mulya. Yesaya 11:10.

Sadérék White sareng James White écés nétélakeun yén dina taun 1856 gerakan éta geus jadi Laodikia; ku kituna, iraha anjeunna nétélakeun yén éta kungsi narima amanat ka urang Laodikia? Anjeunna teu kungsi. Kasalahan urang nu kahiji nyaéta narima paneges yén garéja Advent Poé Katujuh geus jadi garéja anu unggul nalika ngalangkungan sajarahna. Kanyataanna malah sabalikna. Lamun urang narima éta premis salah nu kahiji, panon urang bakal katutup kana kanyataan-kanyataan nu ngajarkeun sabalikna. Upamana, Sadérék White sababaraha kali nétélakeun yén sajarah Israél baheula anu harfiah ngalambangkeun pangalaman jeung sajarah Israél modéren anu rohani. Mindeng, nalika anjeunna nyebut Israél baheula minangka conto pikeun Israél modéren, dina waktu anu sarua anjeunna ogé ngutip pernyataan klasik rasul Paulus ngeunaan kanyataan anu sarua.

Ayeuna sagala perkara ieu tumiba ka maranéhna jadi conto; jeung éta dituliskeun pikeun panggeuing ka urang, anu ka maranéhna geus datang ahir jaman. 1 Korinta 10:11.

Rasul Paulus dina ayat kasabelas keur nyindekkeun sapuluh ayat saméméhna.

Leuwih ti éta, dulur-dulur, sim kuring henteu kersa aranjeun teu nyaho, yén sakabéh karuhun urang éta aya di handapeun mega, sarta sakabéhna ngaliwat ka laut; sarta sakabéhna dibaptis ka Musa dina mega jeung dina laut; sarta sakabéhna dahar kadaharan rohani anu sarua; sarta sakabéhna nginum inuman rohani anu sarua; sabab maranéhna nginum tina Batu Karang rohani anu nuturkeun maranéhna; jeung éta Batu Karang téh Kristus. Tapi ka loba di antara maranéhna Allah henteu ridho; sabab maranéhna dipaéhan di tanah gurun. Ayeuna sagala hal ieu jadi conto pikeun urang, sangkan urang ulah mikahayang hal-hal anu jahat, sakumaha maranéhna ogé mikahayangna. Kitu deui, ulah aranjeun jadi panyembah brahala, sakumaha sawatara di antara maranéhna; sakumaha geus ditulis, Jalma-jalma diuk pikeun dahar jeung nginum, tuluy hudang pikeun ulin. Kitu deui, ulah urang ngalakukeun cabul, sakumaha sawatara di antara maranéhna ngalakukeunana, tuluy dina hiji poé gugur dua puluh tilu rebu urang. Kitu deui, ulah urang ngagoda Kristus, sakumaha sawatara di antara maranéhna ogé ngagoda Anjeunna, tuluy dibinasakeun ku oray-oray. Kitu deui, ulah aranjeun ngarungut,

sakumaha sawatara di antara maranéhna ogé ngarungut, tuluy dibinasakeun ku nu ngabinasakeun. 1 Korinta 10:1–10.

Paulus jeung Sister White henteu ngagunakeun Israél baheula minangka conto umat anu meunang kameunangan jeung bener. Sabalikna pisan. Paulus nyindekkeun sapuluh ayat anu kahiji éta dina ayat ka sabelas, tuluy dina ayat salajengna netelakeun palajaran anu kudu ditepikeun ku sajarah Israél baheula ka jalma-jalma anu baris ningali.

Ku sabab éta, sing saha anu nyangka yén manéhna nangtung, kudu ati-ati supaya ulah ragrag. 1 Korinta 10:12.

Israél baheula méré conto hiji umat anu kungsi disaur ku Allah, dipingpin ku Allah, nyumponan nubuat-nubuat Allah, tapi barontak ka Allah dina unggal léngkah jalanna, sarta tungtungna malah nyalibkeun Sang Panyipta langit jeung bumi! Kaum Advent teu hésé ngaku kanyataan-kanyataan ieu ngeunaan Israél baheula, tapi arang pisan maranéhna ngantep éta pangéling anu dimaksud nembus kabutaan Laodikia maranéhna. Maranéhna bisa waé ngutip ayat-ayat nalika Sadérék White nandakeun gereja minangka biji panon Allah, jeung enya kitu, tapi kanyaah Allah ka umat-Na henteu ngagelendengkeun kaayaan maranéhna anu sabenerna. Jalma-jalma anu dipikanyaah ku Anjeunna, ku Anjeunna ditegor jeung dididik ku hajatan. Sakumaha ogé gereja Allah téh biji panon Allah, Isa kalayan écés pisan ngaringkeskeun hubungan-Na jeung éta biji panon, biji panon-Na.

Eh Yerusalem, Yerusalem, anu maehan para nabi, jeung ngagibah batu ka maranehna anu diutus ka maneh; sabaraha remenna Kami hayang ngumpulkeun anak-anak maneh babarengan, sakumaha induk hayam ngumpulkeun anak-anakna handapeun jangjangna, tapi maraneh teu daek! Tenjo, imah maneh ditinggalkeun ka maneh dina kaayaan suwung: jeung satemenna Kami nyebut ka maraneh, maraneh moal ningali Kami deui, nepi ka datang waktuna nalika maraneh bakal nyebut, Rahayu Anjeunna anu sumping dina asmana Gusti. Lukas 13:34, 35.

Patarosan anu pantes diajukeun nyaéta, “Naha Isa saleresna ngagambarkeun ahir ku awal? Naha Israél baheula saéstuna ngagambarkeun Israél modéren?” Masalah Israél baheula salila sakabéh sajarah maranéhna nyaéta yén maranéhna percaya yén warisan maranéhna ngabuktikeun yén maranéhna téh umat Allah, ku kituna maranéhna mustahil janten naon waé salian ti umat Allah. Ku sabab éta dina jaman Yermia maranéhna ngaku dirina minangka Bait PANGERAN.

Kecap anu sumping ka Yermia ti PANGERAN, kieu timbalana: “Nangtunglah di lawang Bait PANGERAN, sarta béwarakeun di dinya ieu pangandika, ucapkeun: ‘Dangukeun pangandika PANGERAN, eh sakumna urang Yuda anu asup ngaliwatan lawang-lawang ieu pikeun nyembah ka PANGERAN. Kieu timbalan PANGERAN Nu Mahakawasa, Allah Israil: Benerkeun jalan-jalan maranéh jeung kalakuan-kalakuan maranéh, mangka Kami bakal ngantep maranéh cicing di ieu tempat. Ulah maranéh percaya kana omongan bohong anu nyebut, ‘Ieu Bait PANGERAN, ieu Bait PANGERAN, ieu Bait PANGERAN.’”” Yermia 7:1–4.

Kasasaruaan anu sarua ieu ogé ditegeskeun ku Yohanes Pembaptis.

Tuluy dibaptis ku anjeunna di Yordan, bari ngaku dosa-dosana. Tapi waktu anjeunna ningali loba urang Parisi jeung Saduki daratang ka tempat baptisanana, anjeunna ngadawuh ka maranéhna, “Eh turunan oray berbisa, saha anu geus ngingetan maranéh supaya ngungsi tina murka anu bakal datang? Ku sabab kitu, hasilkeun buah-buah anu pantes pikeun tobat; jeung ulah nyangka nyarita dina jero haté maranéh, ‘Abraham teh bapa kami,’ sabab Kami nyebutkeun ka maranéh, Allah kawasa ngabangkitkeun anak-anak pikeun Abraham tina batu-batu ieu. Jeung ayeuna deuih kampak geus ditancebkeun kana akar tangkal-tangkal; ku lantaran kitu unggal tangkal anu henteu ngahasilkeun buah anu hade bakal ditegor, tuluy dialungkeun kana seuneu.” Mateus 3:6–10.

Pamahaman anu sesat pisan anu sarua di jero Adventisme, anu dilambangkeun ku ungkara “Bait PANGERAN, nya urang,” sarta yén urang téh “turunan” rohani Ibrahim, nyaéta perwujudan anu pangutamana tina kabutaan Laodikea.

“Allah ngutus utusan-utusan pikeun ngabéjaan umat-Na naon anu kudu maranéhna jadi jeung lakukeun supaya taat kana hukum-hukum kabeneran-Na, anu lamun ku hiji jalma dipigawé, ku éta ogé anjeunna bakal hirup. Maranéhna kudu mikaasih Allah kalayan pangutamana, teu boga allah-allah séjén di payuneun Anjeunna; sarta maranéhna kudu mikaasih sasamana saperti dirina sorangan, ngalakukeun ka anjeunna sakumaha maranéhna hayang anjeunna ngalakukeun ka maranéhna.

“Teu aya sahiji titik pangleutikna ogé tina hukum Allah anu suci anu meunang dipopohokeun atawa dipiina. Jalma-jalma anu ngalanggar hiji ‘Kieu saur PANGERAN,’ nangtung dina panji pangeran poek, dina kaayaan murtad ngalawan Nu Nyiptakeun maranéhna jeung Nu Méré Tebusan ka maranéhna. Maranéhna ngaku jangji-jangji anu dipasihkeun ka jalma-jalma anu taat, bari nyebutkeun, Bait Allah, bait Allah téh kami, padahal maranéhna ngahina Allah ku cara nyasabkeun sipat-Na, ku ngalakukeun pisan hal-hal anu geus dipidawuh ku Anjeunna supaya ulah dipigawé. Maranéhna ngadegkeun hiji patokan anu henteu dipasihkeun ku Allah. Tuladan maranéhna nyasabkeun, pangaruh maranéhna ngaruksak. Maranéhna lain cahaya di dunya, sabab maranéhna henteu nuturkeun prinsip-prinsip kabeneran.

“Manusa moal bisa némbongkeun panghianatan anu leuwih gede ka Allah ti batan ku teu maliré kana caang anu dikintunkeun ku Mantenna ka maranéhna. Jalma-jalma anu ngalakukeun ieu nyasabkeun anu bodo, sabab maranéhna ngadegkeun tanda-tanda pituduh anu palsu. Maranéhna terus-terusan ngapalingkeun asas-asas anu murni....”

Dina kecap-kecap Kitab Suci urang dipaparin terang kalayan écés naha karuksakan tumiba kana bangsa Yahudi. Maranéhna geus narima cahaya anu agung, berkah anu limpah, jeung kamakmuran anu luar biasa. Tapi maranéhna kabuktian henteu satia kana amanat anu dipercayakeun ka maranéhna. Maranéhna henteu miara kebon anggur Gusti kalawan satia, atawa ngahaturkeun ka Anjeunna buah-buahna. Maranéhna meta saolah-olah euweuh Allah, ku sabab éta musibah narajang maranéhna.” Manuscript Releases, jilid 14, 343–345.

Israél percaya yén ku sabab maranéhna geus dipilih ku Allah dina awal sajarah maranéhna, maranéhna bakal salawasna jadi umat pilihan-Na. Nu leuwih parah deui, maranéhna ogé percaya yén ku sabab maranéhna téh umat pilihan-Na, Anjeunna bakal ngahormatan maranéhna, sanajan

kanyataanna maranéhna nampik pikeun ngahormatan Anjeunna. Dina harti nubuat, maranéhna téh umat pilihan-Na, nepi ka maranéhna diceraikeun, tapi maranéhna henteu kungsi jadi umat sakumaha anu dipikahoyong ku Allah. Kabeneran umat pilihan henteu ditangtukeun ku saha anu maranéhna sangka ngeunaan dirina. Israél baheula téh conto utama tina garéja Advent Poé Katujuh, tapi nalika anggapan palsu ditarima yén maranéhna ngawakilan saratus opat puluh opat rébu dina ahir dunya, kabutaan Laodikia kamanifestasikeun, saperti kabutaan Israél baheula. Adventisme percaya jeung ngajar yén maranéhna téh umat sesa Allah dina ahir dunya, sanajan aya bukti anu écés sabalikna.

Beuki beuki deukeut urang kana panutupan mangsa pangadilan, beuki serius jeung lugas pesen ka umat Laodikea kudu jadi. Lamun éta anggapan palsu henteu disingkirkeun demi bebeneran, mangka conto-conto Aaron, Yerobeam, jeung 1863 disumputkeun handapeun jubah tradisi jeung adat kabiasaan. Geus kacida deukeutna kana panutupan mangsa pangadilan pikeun terus nyumput handapeun jubah éta.

Jeung ieu téh panghukuman, yén caang geus datang ka dunya, tapi manusa leuwih mikanyaah ka poék tibatan ka caang, sabab kalakuanana jahat. Sabab unggal jalma anu ngalakonan kajahatan, ngéwa kana caang, sarta henteu datang ka caang, bisi kalakuanana kanyahoan salahna. Yohanes 3:19, 20.

Sajarah kamurtadan Adventisme geus kacatet dina Firman nubuat Allah. Ieu téh hiji kanyataan nubuat. Bukti kahijina ngeunaan ieu nyaéta Israil baheula. Israil baheula téh hiji sajarah kamurtadan anu lumangsung terus sarta beuki ngaronjat, tapi Alkitab jeung Roh Nubuat ngajarkeun yén Israil baheula mangrupikeun perlambang Israil modéren. Sanaos ieu matak nalangsa, can kungsi aya mangsa anu leuwih penting tibatan ayeuna pikeun ngartos ieu bebeneran. Anu keur dibuka segelna ku Wahyu Yesus Kristus nyaéta kanyataan yén sajarah Adventisme salaku tanduk Protestan sajajar jeung sajarah tanduk Républikan. Kadua tanduk éta silih jadi saksi kadua pikeun nu séjénna, sarta nolak ningali salah sahiji saksi kalayan bener, dina waktos anu sarua nyegah sangkan saksi anu séjén henteu kawanoh.

Garis Harun, Yerobeam, jeung 1863 nétélakeun mimiti Israél rohani modéren, sarta ku kituna ogé nétélakeun mimiti tanduk Republik. Amanat malaikat katilu téh mangrupa peringatan sangkan ulah narima tanda sato galak. Amérika Sarikat anu mimiti netepkeun hukum Minggu, tuluy maksa sakumna dunya pikeun ngalakukeun hal anu sarua.

“Bangsa-bangsa deungeun bakal nuturkeun conto ti Amérika Sarikat. Sanajan manéhna mingpin heula, nanging krisis anu sarua bakal tumiba ka umat urang di sakuliah penjuru dunya.” Testimonies, jilid 6, 395.

Kaleresan-kaleresan nubuat anu patalina jeung krisis hukum Minggu teu bisa dipisahkeun tina pagawéan Amérika Sarikat. Sato galak bumi dina Wahyu tilu welas téh karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci, anu maréntah salila tujuh puluh taun nubuat nurutkeun Yesaya dua puluh tilu. Éta sato galak bumi anu miboga dua tanduk. Kaleresan-kaleresan anu patalina jeung hubungan éta dua tanduk ayeuna keur dibuka segelna, tapi ngan ka jalma-jalma anu milih ngartos yén Yesus ngalaksanakeun muka segel Wahyu Yesus Kristus ku ngagunakeun awal hiji perkara pikeun

ngagambarkeun ahir hiji perkara.

Amérika Sarikat mimiti minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab dina taun 1798, sarta salila genep puluh lima taun saterusna, dua tanduk anu bakal ngaliwatan sajarah babarengan ditempatkeun dina hiji kaayaan anu bisa dipikawanoh, tapi ngan ku jalma-jalma anu daék ningali. Genep puluh lima taun anu dipidangkeun dina Yesaya pasal tujuh dimimitian dina 742 SM jeung réngsé dina 677 SM. Ti 1798 nepi ka 1863 éta taun-taun diulang deui. Genep puluh lima taun éta nandaan hiji prosés krisis dina duanana tanduk.

Dina taun 1863, mangsa awal tina “poé-poé hiji raja” nubuat dina Yesaya dua puluh tilu geus réngsé, sarta ku kituna éta netepkeun tanda-tanda jalan nubuat pikeun mangsa panungtungan tina “poé-poé hiji raja.” Ahir tina tujuh puluh simbolis dina Yesaya dua puluh tilu digambarkeun ku genep puluh lima taun kahiji. Taun 1863 nepi ka waktu ahir dina 1989, nya éta mangsa garéja Adventis Laodikea, anu dimimitian tina gerakan Millerit jeung ditungtungan dina gerakan saratus opat puluh opat rébu. Supaya ngartos mangsa di ahir, urang kudu ngartos mangsa di awal. Adventisme teu bisa ngalakukeun ieu, sabab awalna dicirian ku panolakanana kana sumpah Musa, anu nandaan genep puluh lima taun pisan anu ngawakilan awal jeung ahir Adventisme sarta Amérika Sarikat.

Ku sabab ieu, sarta ieu téh hiji alesan anu kacida pentingna, ieu tulisan geus narékahan pikeun netepkeun hiji kanyataan nubuat anu ayeuna keur dibuka ku Singa ti kaom Yuda. Kanyataanana nyaéta yén lamun anjeun teu daék ngaku yén garéja Advent Poé Katujuh salawasna geus aya dina kaayaan Laodikea, mangka sacara logis anjeun teu sanggup ngabédakeun sajarah Adventisme kalayan leres, jeung lamun teu ngabédakeun sajarah Adventisme kalayan leres, anjeun henteu mampuh nangtukeun tanduk Republicanism kalayan leres.

Sabab lamun sanggeus maranéhna luput tina najisna dunya ku pangaweruh ka Gusti jeung Jurusalamet Yesus Kristus, tuluy maranéhna kajiret deui ku éta hal, sarta dikalahkeun, maka kaayaan maranéhna anu pamungkas leuwih goréng batan anu mimiti. Sabab leuwih hade pikeun maranéhna lamun teu kungsi nyaho jalan kabeneran, tibatan sanggeus maranéhna nyahona, tuluy malik tina parentah suci anu geus ditepikeun ka maranéhna. Tapi ka maranéhna kajadian saperti paribasa anu bener ieu: Anjing balik deui kana utahna sorangan; jeung bagong bikang anu geus dimandian balik deui ngagulidag dina leutak. 2 Petrus 2:20–22.